

nr.36 – octombrie 2013

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CV DĂINTEL ȘĂPTĂMĂNII

Între lepădarea de porci și apropierea de Hristos

pr. paroh Mihai Gojgar

În săptămâna praznicului Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir, Biserica Ortodoxă se află, iată, în a XXIII-a Duminică după Rusalii. Prilej pentru toți creștinii care participă la Sfânta Liturghie să asculte o pericopă evanghelică destul de înfricoșătoare, căci în ea ni se arată, mai mult sau mai puțin simbolic, impactul nefast al prezenței demonice în viețile oamenilor. Avem un text extras din Evanghelia după Luca (8, 26-39), un episod relatat și de ceilalți doi evangheliști sinoptici, Matei (8, 28-33) și Marcu (5, 1-20). Avem de-a face cu o exorcizare, o vindecare a unui demonizat din ținutul Gherghesenilor, „care este în fața Galileei” (v. 26). O apariție surprinzătoare pentru ucenicii Domnului, căci nu se așteptau și sigur nici nu-și doreau să fie întâmpinați de „un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte” (v. 27). Șocantă a fost și apariția lui Hristos, de data aceasta pentru cel prins în lațurile diavolului, căci, recunoscând pe Mântuitorul și știind puterea Sa, strigă: „Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui” (v. 28). Nu îl chinuia, nicidecum, ci doar „porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpâna și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie” (v. 29). Avea o putere fizică deosebită, căci bietul om era locaș al unei legiuni de demoni (v. 30) și, cunoaștem, o legiune însemna 6.000 de soldați din armata romană. Cert este că nenorocitul era foarte chinuit și nu părea să aibă vreo șansă de scăpare. La scăpare se gândea și legiunea răului, căci L-au rugat pe Domnul să intre într-o turmă de porci pentru a scăpa de aruncarea în hăul Satanei. Primind acceptul, aceștia au intrat în porci și s-au aruncat în mare, înecându-se. Întâmplarea a născut uimirea, groaza și îngrijorarea gadarenilor, căci pierduseră, printr-un fapt uluitor, turma de porci. Mai mult, cel pe care-l știau nebun, îndrăcit, pierdut pentru comunitate, îl vedeau liniștit, ascultând cuvintele Învățătorului lumii (v. 35). Ce credeți că a urmat? Mulțumiri? Lacrimi de fericire? Invitații în casele lor, la masa lor? Nu. Ci un

îndemn, politico, bine împachetat, la părăsirea aceluși loc. Voiau liniște. Cine știe ce s-ar mai putea întâmpla dacă Omul acesta va rămâne cu ei? Oare nu vor pierde și alte turme? Poate vindecările altora vor avea, de asemenea, un cost material? Merită să dai din averea ta pentru liniștea și sănătatea altora? Au răspuns „nu”. Unul singur L-a rugat pe Hristos să îi permită să stea ca ucenic al Său. Cel ce fusese izbăvit de puterea diavolilor. „Iisus însă i-a dat drumul zicând: Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.” Ce oameni lipsiți de minte acești gadareni! Cred că ne stă pe limbă să zicem asta, nu? Cum poți să preferi mediocritatea, averea, banalitatea vieții, și să nu dorești bucuria și surpriza viețuirii alături de un Binefăcător? Cum să alegi porcii, în detrimentul lui Iisus? Eh, uite că se poate. Așa au făcut acei oameni inconstienți. Pentru că nu le poți spune altfel. Spre exemplu, fostul demonizat, acum liber de sub influența Satanei, dorește să rămână cu Iisus. Minteaa lui era curată, era limpede, a înțeles că viața adevărată nu poate să fie bună decât cu Iisus. Ce schimbare! De la om rătăcit cu mintea, sălășluind prin locuri pustii, prin morminte, fără de haine, s-a transformat într-unul care își dorea să stea doar la picioarele Domnului. Ce mare este puterea Ta, Doamne! Cum schimbi Tu lăuntru nostru! Cum de ne faci să te tăgăduim prin faptele noastre și, apoi, tot Tu, prin căile Tale, ne întărești și ne faci să nu ne mai fie frică de nimic. Despre teamă a fost vorba în această pericopă, teama de a face binele și de a-ți schimba viața dusă până la un punct. Iar teama este un păcat mare: Sfântul Evanghelist Ioan începe enumerarea celor care vor învia spre osânda veșnică cu fricoșii, cu cei care nu au curajul schimbării: „Iar partea celor fricoși, și necredincioși, și spurcați, și ucigași, și desfrânați, și fermecători, și închinători de idoli, și a tuturor celor mincinoși este în iezerul care arde, cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua” (Apocalipsa 21, 8). Deci, invitație la schimbarea vieții. Între lepădarea de porci și apropierea de Hristos.

pr. paroh Mihai Gojgar

În luna martie a anului 1821, când Tudor Vladimirescu a intrat în București, racla cu moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou a fost mutată din Catedrala mitropolitană și depusă sub pază în biserica „Sfântul Dumitru” de pe ulița Ilișcarilor (Sfântul Dumitru Poștă), mutarea fiind cauzată de ravagiile „zavergiilor, cârjaliilor și altor lifte păgâne”. Când s-a restabilit liniștea, Sfântul a fost întâmpinat la capul podului Mogoșoaiei de Grigore Vodă Ghica, de mitropolit și episcopi, preoți și călugări, de beizadele, de boierime, de neguțătorime și de toată obștea bucureșteană și a fost însoțit de acolo, de jos, cu capetele goale, de toți bucureștenii, cu Domnul în frunte, până sus pe colină, unde a stat trei zile sub cerul liber, să i se închine și să-i sărute mâna toți bucureștenii, de s-au îngrozit și nemții. S-au făcut rugăciuni de mulțumire la intrarea în biserică și racla cu moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie a fost așezată la locul de unde, cu trei zile în urmă, cu necinste a fost luată. A urmat un mare pelerinaj al bucureștenilor, care a durat o lună, se arată într-un articol publicat în „Trompeta Carpaților” din anul 1865.

Notă: zavergiu (participant la zaveră; persoană care ia parte la o rebeliune; revoluționar grec din 1821); cârjaliu (hoț, tâlhar, care făcea parte dintr-o bandă); liftă (termen injurios dat în trecut de românii ortodocși popoarelor de altă religie; termen de ocară dat cotropitorilor; termen depreciativ pentru un om rău, câinos sau pentru un animal rău); beizadea (titlu rezervat în vechime fiilor domnitorilor sau celor care au domnit); „Trompeta Carpaților” (gazetă politică și literară, apărută între 1 martie 1865 și 18 ianuarie 1877, la București, sub conducerea lui Cezar Bolliac).

BUCURIE PRIN ASCULTARE

pr. George Dincă

„Și pe Lie vei birui, și pe Hristos vei mărturisi!”

Hramul Bisericii Sfântul Dumitru-Poștă este un moment de cinstire a Marelui mucenic din secolul III, înțeleptul general roman Dimitrie. Slujbele din perioada aceasta, predicile, cuvintele de folos sunt dedicate, firesc, sfințeniei ocrotitorului orașului Tesalonic. De data aceasta vreau să mă refer la un eveniment care trece adesea neobservat în această zi de sărbătoare: cinstirea Sfântului Mucenic Nestor, ucenic duhovnicesc al Sfântului Mare Mucenic Dimitrie. Informațiile despre viața lui Nestor dinaintea martirajului sunt foarte succinte, știindu-se doar că acesta „era cunoscut lui Dimitrie... de la care învăța să creadă în Hristos”. De asemenea se mai știe că, pe când se afla în închisoare dascălul său, Nestor i-a cerut acestuia sfat și binecuvântare pentru a intra în arena de gladiatori și a se lupta cu fiorosul Lie, un fel de Goliat al vremii. Hotărârea lui Nestor era îndreptățită: Lie ucisese în arenă foarte mulți creștini, care erau aruncați acolo ca victime sigure, spre încântarea publicului și chiar a cezarului. Răzvrătindu-se împotriva acestei nedreptăți, Nestor îl ucide în luptă pe Lie spre uimirea tuturor, fapt ce duce la uciderea lui Dimitrie în aceeași zi (26 octombrie) – fiind considerat autor moral al acelei fapte, ucenicul său urmând a fi decapitat în ziua următoare. Este important să reținem un aspect deosebit în acest context: deși revoltat împotriva nedreptății, Nestor nu-și urmează instinctul prim de a se avânta împotriva situației, ci merge întâi pentru a cere binecuvântare de la Dimitrie, mai experimentat în cele duhovnicești decât el. Fără îndoială că refuzul din partea învățătorului ar fi însemnat de asemenea ascultare din partea ucenicului – el nu s-ar mai fi luptat cu Lie. Un argument în plus și pentru noi, cei de astăzi, spre a înțelege mai bine relația de ascultare duhovnic-ucenic, respectarea sfatului sau a poruncii preotului duhovnic, prin glasul căruia vine de fapt răspunsul dumnezeiesc; iar aici exemplul cel mai simplu este cel din cadrul Spovedaniei. Modele avem nenumărate, iar paginile minunate ale Patericului (cartea atât de cunoscută de spiritualitate) abundă în exemple fericite ale ascultării, sau în triste căderi duhovnicești în urma neascultării, care se pot întâmpla și celor experimentați. Rolul povățuitorului în viața noastră este, după imaginea simbolizată de un scriitor creștin, asemenea celui care urcă pentru prima dată muntele și care are nevoie de un însoțitor, de un călăuzitor. De altfel, Sfântul Antonie cel Mare, sintetizează foarte frumos și simplu această relație de supunere, atunci când mărturisește: „am văzut mulți călugări care, după multă nevoită, au căzut și au ajuns să-și iasă din minți, pentru că și-au pus nădejdea în lucrul lor și n-au luat în seamă porunca următoare: Întreabă-l pe părintele tău și el te va povățui!”

Troparul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir

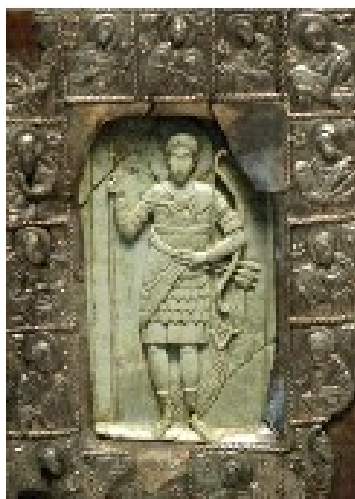
“Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, Purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.”

ICOANE ALE SFÂNTULUI DIMITRIE CEL MARE

Teodora Poptean

Cultul și iconografia Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, s-au dezvoltat încă din primele secole în cetatea Salonului (Tesalonicul de astăzi), răspândindu-se, apoi, în aria Țărilor Balcanice. Dionisie din Furna consemnează în erminie că Sfântul Mare Mucenic Dimitrie se zugrăvește sub chipul unui tânăr "cu începere de mustăți". El ne înfățișează nu doar figura sa, ci explică modul în care trebuie reprezentate și celelalte momente din viața și pătimirea mucenicului. Aceste compoziții ni-l reprezintă pe Dimitrie în șase ipostaze distincte: Sfântul fiind judecat de împăratul Maximian; Sfântul dus în temniță; Dimitrie îl binecuvîntează pe Nestor; Sfântul Nestor îl ucide pe Lie; uciderea lui Nestor; uciderea Sfântului Dimitrie. În cele mai vechi reprezentări, Sfântul Dimitrie cel Mare este înveșmîntat în straie de dregător sau de mare demnitar, cu o mantie lungă, frumos decorată. În acest fel apare în mozaicuri și fresce, la primele două

secole de la moartea sa mucenicească pentru Iisus. Începând din secolul al VII-lea, imaginea sa se definește și în altă vestimentație, cea de ostaș, acest lucru datorându-se minunilor și mai cu seamă, izbăvirii cetății Tesalonicului din mâna dușmanilor. În urma unui eveniment crucial din existența orașului Tesalonic (invazia și cucerirea lui de către saracini și normanzi, din anul 904 și 1185), din mormântul Sfântului a început să izvorască o mireasmă de mir. Credincioșii s-au întărit în credință, iar tradiția consemnează faptul că Mitropolitul Tesalonicului, Eustație, l-a văzut pe Sfânt, călărind pe drumurile polisului. Această minune a dus la colectarea mirului în recipiente metalice, ce îl aveau gravat în relief pe Sfântul Dimitrie, alături de Sfântul Gheorghe și de Sfânta Teodora. Icoana care se va picta în acest timp îl va reda pe Sfânt călare pe un cal, întotdeauna de culoarea siena arsă, diferit de cel al Sfântului Gheorghe, care va fi de culoare albă.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie este celebrat în țările ortodoxe în ziua de 26 octombrie, urmând ca la o zi după el să se aducă aminte și de mucenicia Sfântului Nestor, ucenicul său.

MOȘII DE TOAMNĂ

diac. Bogdan Bădiță

Creștinul are datoria creștină de a-i pomeni pe cei adormiți, atât în rugăciunea particulară, cât și în zilele rânduite de Biserică. Ziua săptămânii care este dedicată celor adormiți și în care se face slujba parastasului este sâmbăta. Însă, două dintre sâmbetele de peste an sunt consemnate în mod special în toate calendarele Bisericilor Ortodoxe. Iar acestea sunt Sâmbăta dinaintea Duminicii lăsatului sec de carne (a Înfricoșătoarei Judecăți) și Sâmbăta dinaintea Duminicii Pogorării Duhului Sfânt (Rusaliile), numită și Sâmbăta Rusaliilor. Ambele zile poartă în popor și denumirea de *Moși* (*Moșii de iarnă*, și *Moșii de vară*). Denumirea populară de *Moși* provine de la faptul că în aceste zile facem pomenirea părinților, moșilor și strămoșilor noștri trecuți la cele veșnice. Pe lângă aceste două sâmbete, în calendar găsim pe data de 2 noiembrie scris în paranteze *pomenirea morților*, adică *Moșii de toamnă*. Și mă gândesc că toamna, când găsim peste tot roadele pământului, este un bun prilej de a veni sâmbătă la Sfânta Liturghie și de a aduce din prinoasele toamnei, pentru a fi binecuvântate. Cu binecuvântarea lui Dumnezeu, prin slujba de pomenire a celor adormiți, vom oferi celor sărmani darurile noastre. Și mare este răsplata pentru cei care oferă celor flămânzi ceva de mâncare. Vara aceasta, Dumnezeu a rânduit ca una din buniciile mele să treacă la cele veșnice. Dar tot El a îngrijit ca eu să mă aflu

lângă ea în acele momente. Cele mai multe sfaturi de a merge la biserică și de a mă ruga le-am primit de la bunicii mei. Chiar dacă sunt cleric și am convingerea că Dumnezeu i-a iertat greșelile și a primit-o în Împărăția Sa, plecarea ei m-a afectat destul de mult. Și singura alinare pe care o am în locul brațelor și vorbelor bunicii, este platoul cu prăjituri sau fructe pe care îl aduc duminica la Sfânta Liturghie. Când oferim ceva pentru sufletele celor trecuți în veșnicie, simțim în suflet o bucurie și, mulțumirea celui care primește, este răspunsul celor pentru care noi am oferit darul. Multe amintiri am cu bunica, mai ales în perioada copilăriei, toamna la culesul roadelor și mai ales când mergeam împreună la biserică, cu panahidă, după exprimarea moldovenească, sau pomană, cum se zice în Muntenia. Și pentru că nu pot uita chipul ei blând, cu o bunătate ce ne liniștea când o priveam, voi aduce o panahidă pentru bunica și pentru toți cei adormiți. Ea așa m-a învățat și așa trebuie să facem mereu. Pentru a-i simți mereu aproape pe cei adormiți trebuie să aducem jertfă la Sfântul Altar, pentru sufletele lor. Doar noi mai putem să îi ajutăm, căci ei pentru sufletele lor nu mai pot face nimic. Nu am adus mereu prinoase duminica și am visat că bunica era supărată pe mine. Nu știu ce a însemnat acel vis, dar când dau ceva pentru sufletul ei, simt bucurie. "Mai fericit este a da decât a lua" (Faptele Apostolilor, XX, 35).

pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, diriginții, utilitățile, în afară de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute la biserică sau scriind la adresa de email: mihaigojgar@yahoo.com

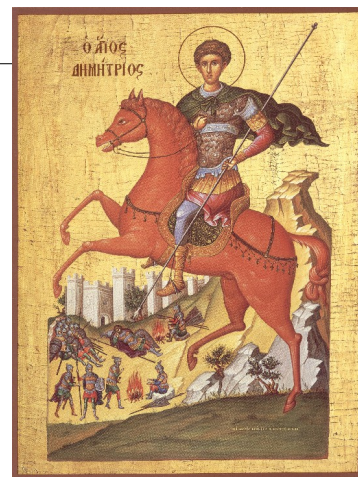

Programul serilor catehetice octombrie - decembrie 2013

- 21 octombrie: DESPRE VIAȚA LITURGICĂ - Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir - CAP. 11 LUCA
28 octombrie: CUM ÎL SLĂVIM PE DUMNEZEU ? - CAP. 12 DE LA LUCA
4 noiembrie: LĂCOMIA - CAP. 13 DE LA LUCA
11 noiembrie: DESFRÂNAREA - CAP. 14 DE LA LUCA
18 noiembrie: IUBIREA DE ARGINȚI, ZGÂRCENIA ȘI EGOISMUL - CAP. 15 LUCA
25 noiembrie: ÎNTRISTAREA - CAP. 17 DE LA LUCA
9 decembrie: TRÂNDĂVIA - CAP. 18 DE LA LUCA
16 decembrie: NAȘTEREA DOMNULUI - CAP. 19 DE LA LUCA

Redacția:
Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Popțean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor

HRAMUL ISTORIC AL BISERICII SF. DUMITRU-POȘTĂ SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

Programul sărbătorii:

Vineri, 25 octombrie, ora 18.00 – Vecernia, Litia și procesiune cu sfințele moaște;

Sâmbătă, 26 octombrie, ora 8.00 – Utrenia, Sf. Liturghie și Parastasul pentru ctitori.

Cei ce doresc să sprijine organizarea evenimentului, sunt invitați să lase donația lor la pangar, la persoana care vinde lumânări. De asemenea, puteți participa la pregătirea unor pachete alimentare pentru persoanele defavorizate din parohie. Vă mulțumim anticipat și vă așteptăm cu drag!

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poștă pe site-ul:

<http://sfantuldumitruposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteti păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele. Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica Sf. Dumitru – Poștă

Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631

Program liturgic

Duminică 8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18.00 – Program de spovedanie
19.00 – Seară Catehetică
Miercuri 18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri 18.00 – Acatist
Sâmbătă 10.00 - Parastas